

Nem dajkál szitakötőket

Мамка пtiчья и стрекозья

Nem dajkál szitakötőket,
Zavaros, sötét az ég,
Piheg az aszott fű, fülledt,
Zivatart vár a vidék.

Az utcákat Káin járja,
Ablakokat ver vadul,
Öccsét hívja számadásra,
Mint napszámosát az úr.

Táncba kergült jégverések
Csépelik a gabonát,
Mégis Ábelé a véték,
Ifju mégis a világ.

Nézlek téged holtra váltan,
Elközelgő végzetem,
És akár a Bibliában,
Én se védekezhetem.

(AZ ARSZENYII TARKOVSKII VERSEI című kötetből. Baka István fordítása.)

← [Előző](#)
[Következő](#) →